

Rode: Det ejendommeligste ved Flertallets Behandling af de her foreliggende Lovforslag er ikke de Diskussionsbidrag, som Medlemmer af den høje Regering og Flertalspartierne have ydet, men den Maade, hvorpaa de ved Afstemningen i Dag ville stille sig. Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) har anbefalet Flertallet at anvende den skrappeste Fremgangsmaade overfor disse Lovforslag, som kan blive anvendt, nemlig Nægtelse af Overgang til 2den Behandling. Det betyder, at det Flertal, som afviser saadanne Lovforslag, erklærer, at disse ikke ere Overvejelse værd, der er ingen som helst Anledning til at drøfte dem, de ere enten saa betydningsløse eller saa fjernt fra, hvad man overhovedet kan tænke sig at beskæftige sig med her i Tinget, at man lige saa godt med det samme kan kaste dem til Side.

Disse Lovforslag ere altsaa efter det ærede Medlems og hans Meningsfællers Opfattelse ikke Overvejelse værd. Det synes mig, at man overfor en saa usædvanlig Fremgangsmaade maa spørge, hvad Grunden er til denne skrappe Dom. Det almindelige Indtryk, som man har af vor finansielle Situation, er dog ellers ikke, at det ikke er Overvejelse værd, om man kunde spare noget paa et Omraade. Regeringen har i Besparselsesøjemed bebudet Ændringsforslag til forskellige bestaaende Love. Man reviderer baade den ene og den anden Lov, Husdyrloven f. Eks., for at indvinde store Besparselser. Men for de militære Love er det ikke Overvejelse værd, om der kan spares noget. Vi sidde i Finansudvalget Dag for Dag optagne af de store Besparselsesforslag, som ere forelagte, og om mange af disse Forslag, som ere stillede, gælder det efter vor Mening, at det i Sandhed er Overvejelse værd, om der ikke gaar noget i Stykker ved at stryge de paagældende Bevillinger. Men Regeringspartiet siger derimod, naar man kommer til det militære Omraade: Besparselser her ere ikke Overvejelse værd. Som Grund dertil angives først og fremmest, at man ikke kan røre ved de netop gennemførte Love. Den højtærede Konseilspræsident gentog en Udtalelse af Føreren for Partiet i hans politiske Ugeblad om, at det var Mangel paa Respekt for Valgdagen, der gav sig Udslag i Forslagene om at ændre disse Love. Denne Respekt for Valgdagen er jo beundringsværdig, og den har navnlig hos det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) naaet en beundringsværdig Højde. Det ærede Medlem har tidligere karakteriseret de 6 Dages Øvelser som en Værtshusholdermanøvre, og

han erklærer nu, at Grunden til, at han ikke vil være med til at fjerne denne Værtshusholdermanøvre, ligger i den Omstændighed, at han i 1910 har stillet sig paa Programmet: Forsvarslovenes Opretholdelse. Jeg maa antage, at det ærede Medlems politiske Stilling altsaa er den, at han særlig nede i sin Valgkreds har stillet sig paa det politiske Program: Værtshusholdermanøvreernes Opretholdelse. Det er i Sandhed en Respekt for, hvad der er vedtaget her i Tinget, og for Valgdagen, som er beundringsværdig.

Men besynderligt er det, at det kun er paa dette enkelte Omraade, man opfatter Respekten for Valgdagen saaledes. Spørgsmaalet maa blive: Hvilke Love, som ere vedtagne af Rigsdagen, kunne ændres, og hvor naar er man efter en Lovs Vedtagelse i Stand til at drøfte Spørgsmaalet om Ændring af den? Toldloven var et meget kompliceret System, da den vedtoges i 1908. En Række af Beslutninger blev stillet op overfor hverandre. Det var et helt System af Strygninger og Nypaalæg, der her gaves, og som skulde tilvejebringe et bestemt finansielt Resultat. Et vigtigt Led i Toldloven var Løftet til Befolkningen om, at Kultolden skulde ophæves. Nu i Aar nærer man ikke den mindste Bekymring ved at foreslaa, at den skal bevares, uagtet Regeringen ikke har nogen som helst Valgdagsbemyndigelse til at tilbagetage det Løfte, som i den Henseende er givet. Hvornaar kommer da det Øjeblik, da man maa beskæftige sig med Forsvarslovenes Ændring her i Tinget, det Øjeblik, da det ikke længere kan betragtes som Helligbrøde at nærme sig disse Love og foreslaa en Ændring i dem? I Sverige fik man en ny Forsvarslov omkring 1907, og den gennemførtes i Aarene fra 1907 og videre frem i Tiden. Men nu ser man, at det svenske Folk er i høj Grad optaget af at ændre denne netop gennemførte Forsvarsordning. Man ser, at den svenske Venstre-regering nedsætter en Kommission til Omarbejdelse af disse Love. Man ser dem skride til at standse allerede paabegyndte Arbejder. Man nærer ikke den mindste Frygt for at gaa til en Ændring af et for ganske nylig gennemført Forsvarskompleks. Det er kun her i dette Land, den Maksime opretholdes, at Forsvarslovene maa der ikke røres ved, ja, opretholdes i den Grad, at det end ikke anses for Overvejelse værd at se paa disse Love.

Det er besynderligt, at den højtærede Regering og dens Parti ikke lytte det mindste til de Stemmer, som ude fra deres egne Vælgerlyde ind til dem, og som